

yderes Penge skulle anvendes, naar man tager den kongevalgte Borgmester bort, der jo almindeligvis regnes til de højstbeskattede i Kommunen. Det vilde nu ikke altid blive Tilfældet, at den almindelige Vælgerklasse vilde faa Overtaget i Byraadet, selv om den almindelige Vælgerklassens Repræsentanter som Regel ville faa Flertal, thi Forskellen er jo kun een Stemme, og der kan derfor meget godt være Lejligheder, hvor det ikke vil blive Tilfældet. Denne Indvending er imidlertid kommen frem, og jeg skal dertil sige, at efter min Mening kommer det først og fremmest an paa, hvem man anser for de store Skatteydere. Jeg mener nemlig, at den Mand, der slider for Samfundet eller en privat Arbejdsgiver, for en lille Løn undertiden, yder forholdsvis mere til de kommunale Sager end den Mand, der lever af sine Penge og maaske ikke gør Samfundet noget som helst godt. Hvem der i denne Forbindelse maa kaldes for de store Skatteydere, forekommer mig at være meget tvivlsomt. Hvis man endelig vil holde paa dette, tror jeg imidlertid ogsaa, at de smaa Skatteydere ikke ville ødsle med Kommunens Midler. De vide, hvad det betyder at skrabe Penge sammen til et eller andet, og de ville ogsaa have en Følelse af, at det ikke vil gaa an at ødsle i Kommunens Forvaltning, thi de vide jo udmærket godt, hvor haardt det kan knibe for dem selv ved at faa deres lille Løn til at slaas til. De ere altsaa vante til at spare og ville ganske sikkert spare ogsaa i denne Henseende. Man har jo da heller ikke set i de Kommuner, hvor det er lykkedes de mindre Skatteydere at faa en meget væsentlig Indflydelse, at de have gjort Forsøg paa at faa den øvrige Del af Byraadet til at ødsle. Det er ganske sikkert et Skræmmebillede, her stilles op, som ikke har noget paa sig. Nu vil man rimeligvis fra den Side, som taler om, at man skal ikke give de smaa Skatteydere Ret til at bestemme, hvorledes de store Skatteyderes Penge skulle anvendes, forlange Garantier for, at det vedblivende vil blive de højstbeskattede, der have Hovedindflydelsen paa Kommunens Ledelse. Jeg vil dertil sige, at vi staa jo nu overfor en Ordning af den kommunale Valgret, hvorved denne, om Ordningen gennemføres, vil blive lige for alle Skatteydere, og jeg vil haabe paa, at den høje Regering vil sætte nogen Kraft ind paa at faa denne Reform gennemført, saaledes at vi inden alt for længe kunde komme dertil, at der ikke er to Vælgerklasser ude i Kommu-

nerne, en Klasse, hvor det kommer an paa Pengene og Hartkornet, som har døbt Valgret, og en for de mindre Skatteydere, som kun kunne stemme een Gang. Jeg vil haabe, at Regeringen vil sætte Kraft ind paa at faa en ny Valglov og Valgmaade gennemført, saa vi komme til inden ret længe at staa med kun een Vælgerklasse i Kommunerne, der vælger alle Repræsentanter til Kommunalbestyrelsen. Saa vil den Anke og hele dette Spørgsmaal jo falde bort af sig selv. Jeg mener derfor ikke, man behøver længere at tage Hensyn til denne Indvending, thi naar vi, som jeg haaber, alligevel om kort Tid staa overfor en Ordning, ifølge hvilken der kun er een Vælgerklasse, saa har denne Indvending, der tidligere maaske har haft nogen Vægt overfor enkelte Medlemmer, jo ikke mere at betyde.

Men saa vil der maaske blive indvendt, at nu bør vi vente paa Retsreformen i Henhold til Købstadkommunallovens § 2. Jeg kan i alt Fald ikke rigtig se det. Retsreformen ligger jo i alt Fald i Luften. Det er jo ikke aldeles sikkert, at den vil blive gennemført nu. Det kan være, der vil gaa nogen Tid, men vi kunne dog vel nogenlunde se, hvorledes den vil forme sig, og jeg antager for øvrigt, at den nuværende Regering har en bestemt Opfattelse i saa Henseende af, hvorledes den ønsker Reformen gennemført, og at det Parti, hvortil Regeringen støtter sig, er klar over dette og vil sætte noget ind paa at faa den gennemført paa den Maade. Heller ikke af den Grund mener jeg altsaa, der er Anledning til at vente. Jeg synes tværtimod, at det kunde være ganske fornuftigt, om man gennemførte denne lille Reform, der nu har været lovet de kommunale Vælgere i 56 Aar sideordnet med Retsreformen. Jeg tror ikke, der vilde slaas noget som helst i Stykker ved, at man nu skilte denne Del af Forvaltningen ud fra Retsplejen og søgte det Forhold ordnet, samtidig med, at en Retsreform traadte ud i Livet. Skulde imidlertid Retsreformen strande, forekommer det mig, at der er endnu mindre Grund til at vente med denne Reform, saa forekommer det mig, at Kommunerne have et uafviseligt Krav paa nu at faa denne Reform gennemført, saa kan man ikke skyde det fra sig mere, saa maa alle Indvendinger i øvrigt falde bort.

Heller ikke Spørgsmaalet om de saakaldte Hjemmeindtægter, som jo have spillet en vis Rolle ved de tidligere Forhandlinger, forekommer mig at have nogen